

For det første afgørelse om undersøgelse efter forslagens § 37. En sådan afgørelse skal ikke forelægges udvalget inden 1 måned, da afgørelsen om en undersøgelse efter forslagens § 37, jf. § 43, stk. 4, har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder. I dette tilfælde regnes fristen fra formandens afgørelse.

For det andet forbud mod flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje, jf. forslagens § 62, stk. 4. En sådan afgørelse ændrer ikke, at der fortsat er tale om et privat plejeforhold, og afgørelsen har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Der er adgang til at klage over foreløbige afgørelser, jf. forslagens § 120. I det omfang, der ikke skal ske fornyet forelæggelse for børn og unge-udvalget inden 1 måned, er dette en selvfølge. Godkendelsen inden 7 dage er da den endelige afgørelse. Der er imidlertid også adgang til at indbringe børn og unge-udvalgets godkendelse af formandens foreløbige afgørelse for Ankestyrelsen og dermed en mulighed for at få prøvet grundlaget for den foreløbige afgørelse også i de tilfælde, hvor sagen på ny forelægges udvalget til endelig afgørelse inden udløbet af gyldighedsperioden (1 måned) for den foreløbige afgørelse.

For at undgå at sagen behandles flere steder samtidig er det fastsat, at klagen over den foreløbige afgørelse ikke kan behandles i Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag efter forslagens § 40 ved udvalget, dvs. at sagen ikke kan behandles, før endelig afgørelse er truffet, eller barnet eller den unge er hjemgivet.

Efter forslagens stk. 5 har chefen for Den Sociale Ankestyrelse adgang til at iværksætte en foreløbig afgørelse. Derudover kan det undtagelsesvis bestemmes af Ankestyrelsen, at den foreløbige afgørelse skal godkendes i Ankestyrelsen inden for 7-dages fristen i stk. 3.

Til § 44

Bestemmelsen, der er udbygget i forhold til bistandslovens § 36, fastsætter, at foranstaltninger efter forslagens §§ 38, 39 og 40 skal ophøre, når formålet er nået, eller når de ikke opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år.

Bestemmelsen i stk. 1 er en lovfæstelse af det grundlæggende princip, at en hjælpeforanstaltning skal ophøre, når der ikke længere er behov for den, eller når den ikke længere gør gavn. Heri ligger også et krav om, at kommunen af egen drift skal vurdere, om foranstaltningen fortsat opfylder sit formål.

Efter bestemmelsen er det kommunen, der har kompetencen til at træffe afgørelse om hjemgivelse, når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet uden samtykke. Afgørelse om, at et barn eller en ung, der er anbragt uden samtykke, *ikke* kan hjemgives, træffes dog af børn og unge-udvalget. Nægtet hjemgivelse forudsætter, at betingelserne for at opretholde den tvangsmæssige anbringelse fortsat er til stede, jf. forslagens § 40. Sagen må derfor forelægges til afgørelse i børn og unge-udvalget, hvis en begæring om hjemgivelse ikke kan imødekommes. De parter, der kan begære en hjemgivelse, er forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år.

Praksis viser, at der kan være behov for at kunne støtte unge ud over det 18. år med de foranstaltninger, der retter sig mod børn og unge. Der er derfor efter forslagens stk. 2 mulighed for, at foranstaltninger i form af personlig rådgiver, en fast kontaktperson eller døgnophold med den unges samtykke kan opretholdes, indtil den unge fylder 20 år.

Det fremgår af Socialforskningsinstituttets arbejdsnotat fra marts 1997: »Når børn og unge anbringes«, at der kun i begrænset omfang følges op med en målrettet støtte til såvel barnet eller den unge som til den samlede familie, når en anbringelse er bragt til ophør.

Stk. 3 og 4 er nye, men der er tale om en præcisering af en forpligtelse, som allerede i dag påhviler kommunen i forbindelse med, at der forud for anbringelsen skal udarbejdes en plan, der også skal tage stilling til, hvad der skal ske med barnet eller den unge og familien i tiden efter anbringelsen.

I bestemmelsens stk. 3 fastsættes derfor, at der forud for en hjemgivelse skal ske en (sidste) revision af planen, jf. forslagens § 51, med henblik på den støtte, der kan tilbydes familien i forbindelse med selve hjemgivelsen og på lidt længere sigt efter hjemgivelsen. I planen anføres fx, om der skal ydes rådgivning og vejledning, om barnet skal være i dagtilbud, eller om der gør sig særlige forhold gældende med hensyn til skolegang, fritidsaktiviteter og lignende.

Bestemmelsen angiver endvidere i stk. 4, at der også forud for ophør af en anbringelse uden for hjemmet som følge af, at den unge er fyldt 18 år, skal ske en (sidste) revision af planen, jf. forslagens § 51, med henblik på hvilken form for støtte og vejledning, der ydes den unge med hensyn til boligforhold, uddannelse og arbejde samt personlig rådgivning. I planen anføres endvidere særlige forhold i forbindelse med selve udslusningen fra anbringelsesstedet.

Det er den unge alene (og altså ikke forældrene), der er part i forhold til foranstaltninger, der rækker ud over det 18. år. Kommunen må i god tid, inden